

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

19. de æqualitate personarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

DE AEQUALITATE PERSONARUM.

DISTINCT. Decimænonæ

CAP. Primum.

Tres Personæ sunt æquales.

Luc. Nu. II.

Cap. I. **F**ides enim catholica sicut coæternas, ita & coæquales tres personas asserit: quia (vt dicit August. libr. de fid. ad Petr. Nullus horum alium aut præcedit æternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate. Ob hoc tres vnum rectè credimus & dicimus Deum, quia vna prorsus æternitas, vna immensitas, vna naturaliter est trium Personarum diuinitas.

Cap. I. CAP. Secundum. *Æternitas, & magnitudo, & potestas in Deo sunt vnum.*

Cap. I. **Q**uæcumque enumerentur ista quasi diuersa in Deo, tamen vnum & idem sunt, scil. Diuina essentia simplex. Vnde August. libr. 7. de Trinita. Non alio magnus, & alio Deus est: sed eo magnus, quo Deus. Quia non est illi aliud magnum esse, aliud Deum esse: eadem quippe eius magnitudo est quæ virtus: & eadem essentia quæ magnitudo. Idem testatur August. libr. 7. Confession. & super id

F ij

Psalmista, In generatione & generationem Ps. 10.
anni tui.

C A P. 3. Non est vna Persona maior
alia nec dua sunt quid maius
quàm vna

Sciendum est ergo quia Pater non est
maior Filio, nec Pater & Filius maiores
Spiritu sancto: nec magis aliquid duarum
personarum simul quàm vna, nec tres simul ma-
ius aliquid quam duarum: nec maior est essen-
tia in tribus quàm in duabus, nec in dua-
bus quàm in vna, quia tota est in singulis.
Vnde Iohan. Damasc. Confitemur deitatis *Lib. de*
naturam omnem perfectissimè esse in sin- *orth.*
gula suarum hypostateon, id est persona- *fid. c. 5.*
rum, omnem in Patre, omnem in Filio,
omnem in Spiritu sancto. Ideoque perfectus
Deus Pater, perfectus Deus Filius, perfe- *Cap. 1.*
ctus Deus Spiritus sanctus. Et August. libr. *2.*
8. de Trinita.

fol. A. a.
44. b.

Corrolarium.

*Vna per-
sona est in
alia.*

ET inde est quòd Pater dicitur esse in
Filio, & Filius in Patre, & Spiritus san-
ctus in vtroque, & singulus in singu-
lis. Vnde August. lib. de fid. ad Petr. Propter
vnitatem naturalem totus Pater in Filio &
Spiritu sancto, totus quoque Spiritus san-
ctus in Patre & Filio est. Idem Hilar. expo-

mens illud Iohan. Ego in Patre, & Pater in me, ait *patrem* in Filio, & Filium in *Patre* esse. Plenitudo in vtroque diuinitatis perfecta est. Ambros. idem in epist. 2. Corinth. 5. Per hoc intelligitur Pater esse in Filio, & Filius in Patre, quia vna est eorum substantia.

C A P. 4. *Nulla personarum est pars in Trinitate.*

Nec est aliqua trium Personarum pars Dei vel diuinæ essentia: quia singularum veriùs & plenius Deus est, & tota & plena diuina essentia est: & ideo nulla istarum trium pars est. Vnde August. libr. 3. ad Maxim. sic ait: Putas Deum Patrem cum Filio & Spiritu sancto vnum Deum esse non posse. Times enim ne Pater sit pars vnius Dei: qui constat ex tribus. Noli hæc timere. Nulla enim fit partium in deitatis vnitatis diuisio. Vnus est Deus, Pater & Filius, & Spiritus sanctus, id est ipsa Trinitas vnus est Deus, & summè vnum sunt, vbi nulla naturarum, nulla est diuersitas voluntatum, &c. His verbis aperte ostendit indifferentem magnitudinem voluntatum.

C A P. Quintum. *Essentia non est genus, aut species, aut persona, aut indiuiduum.*

F iij

fol. 17 a.

Non enim essentia diuina genus est, aut species, & tres personæ species aut indiuidua. quod August. apertè demonstrat libr. 7. de Trinita. dicens: Si essentia genus est, species autem persona (vt nonnulli sentiunt) oportet appellari tres substantias, vt appellantur tres personæ: sicut cum sit animal genus, & equus species, appellantur tres equi, ijdémque tria animalia. Non enim ibi species pluraliter dicitur, & genus singulariter: vt si diceretur, tres equi sunt vnum animal. Sed sicut tres equi speciali nomine, ita tria animalia nomine generali dicuntur. Quum ergo tres personas vnâ fateamur essentiam, non tres esse essentias, quum tres equi tria dicantur animalia, non vnum.

Si verò dicunt nomine personæ non speciem significari, sed indiuiduum, & nomine essentiæ speciem intelligi, vt persona non dicatur, sicut homo, sed sicut hic homo: Sic quoque illos eadem ratio confutabit: Sicut enim dicuntur Abraham, Isaac, & Iacob, tria indiuidua: ita tres homines & tria animalia. In Trinitate autem non item dicuntur tres essentiæ, sicut tres personæ, &c.

C A P. Sextum. *Essentia non est materia, ex qua Personæ.*

cap. 6. **E**ssentia non est materia Personarum, sicut (ait August. in eod. libr.) ex eodem auro fiunt tres statuæ, quas dicimus vnum aurum. Non autem sic Trinitatem, id est tres personas dicimus vnam essentiam & Deum vnum, tanquam ex vna materia tria quædam subsistant. In statu enim æqualibus plus auri est tres simul quàm singulæ, & minus auri est vna quàm duæ. In illa verò essentia nullo modo est ita. Non ergo secundum materialem causam dicimus tres personas vnam esse substantiam, sicut tres statuas vnum aurum.

Nec dicuntur tres personæ vna essentia, vt tres homines vna natura.

Etiam tres personas non ita dicimus vnam essentiam vel vnius essentiæ, vt dicimus tres homines eiusdem vel sexus vel temperationis corporis aut animi, esse vnam naturam vel eiusdem naturæ. Nam in iis rebus (ait August. vbi supra) non tantum est vnus homo, quantum tres homines simul, sicut in statuibus dicimus. non sic autem de tribus personis, &c.

Obiectiones.

Lib. 3. **H**is aduersari videtur Damasc. in-
de ort. **H**ter Græcos maximus, in libr. quem
fid. c. 6. de Trinitate scripsit, quem & papa
F iij

EPIFOME

Ar. b.

Eugenius transferri fecit, ait: Communia & uniuersalia prædicantur de subiectis sibiipsis particularibus. Commune ergo substantia est: Particulare uero hypostasis, id est persona. Particulare autem dicitur non quod partem naturæ habet, sed particulare numero, ut atomus, id est indiuiduum. Numero enim non natura differre videntur hypostases.

Solutio.

fol 17^a.

Videntur autem mihi illa verba posse sic accipi: Substantia est commune, & hypostasis est particulare. Non ita hæc accipit, cum de Deo dicantur, ut accipiuntur in philosophica disciplina, sed per similitudinem eorum quæ à Philosophis dicuntur, loquutus est: ut sicut ibi Commune & uniuersale dicitur quod prædicatur de pluribus: Indiuiduum uero quod de vno solo: Ita hæc Essentia dicta est Vniuersale, quia de omnibus personis simul & de singulis separatim dicitur: Indiuiduum uero singula quæque personarum: quia nec de aliis communiter, nec de aliqua aliarum singulariter prædicatur. Propter ergo similitudinem prædicationis substantiam Dei dixit uniuersale, & personas particularia siue indiuidua.

Quomodo Hypostases differant numero.

Quod autem Iohānes dicit Hypostases differre, cauendum est quomodo intelligatur. Diuersis enim modis dicuntur aliqua differre numero. Primò quādo ita differunt vt istud non sit illud, nec aliquid quod illud sit, qualiter differunt Socrates & Plato. Ecce personæ non possunt dici differre numero.

Dicuntur quoque differre numero, quæ in enumeratione siue computatione non sibi adiunguntur, sed à se inuicem discernuntur: vt cum de aliquibus rebus loquentes dicimus, Vna, duæ, tres. Et secundum hunc modum fortè dixit Iohannes Hypostases, id est personas, differre numero. Possimus enim dicere, Pater est vnus: Pater & Filius sunt duo: Pater, Filius, & Spiritus sanctus tres, &c.

C A P. Septimum. Deus non est dicendus triplex.

Prætereà cum Deus dicatur trinus, non tamen debet dici triplex. Ibi enim non est triplicitas, vbi summa est vnitas & indifferens æqualitas. Vnde Augu. lib. 5. de Trinit. Non quoniam Deus Trinitas, ideo triplex putandus est. alioqui minor esset Pater solus, vel solus Filius, quàm simul Pater & Filius. Cum itaque tantus est Pater solus,

Cap. 9

vel solus Filius, vel solus Spiritus sanctus, quantus est simul Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, nullo modo triplex dicendus est Deus. In rebus enim corporeis non tantum est una, quantum tres simul. In Trinitate vero summa tantum est una persona, quantum tres simul, &c.

DE PERSONARVM AEQUALITATE IN OPERANDI POTENTIA.

DISTINCT. Vigesima
CAP. Vnicum.

Indifferens est trium Personarum potentia.

Superius dictum est de Personarum aequalitate in magnitudine & aeternitate: nunc de aequalitate earum in potestate.

Icut indifferens est magnitudo trium: Ita una indifferens monstratur potentia. Ita ut non possit plus vnus quam alius, vel duo, quam vnus, &c. Quod Aug. rationibus & auctoritatibus astruit lib. 3. contra Maxi. Nihil, inquit, Patre minus habet ille qui dicit, Omnia quae habet Pater, mea sunt. Nam si minus aliquid in potestate habet quam Pater, non sunt eius omnia quae habet Pater. Sed eius sunt omnia quae habet Pater: tantam ergo habet potestatem Filius, quantum Pater. Aequalis ergo est Patri, &c. Habet igitur omnipotentiam quam Pater: aliam si minorem accepit, non omnia quae habet Pater, Filius habet. Et si hoc est, falsum est quod ait Filius, Omnia quae habet Pater, mea sunt.

Item, si Pater produxit Filium minorem

Lib. 3.
Ca. 12.